

S O B O T E Č K Ý S K O Ź A K

listopad
prosinec

2021
2022

Halloween
str. 7

Jablíčkové odpoledne
str. 13

Turnaj ve florbalu
str. 30

Obsah

Složení redakce Soboteckého školáka - školní rok 2021 - 2022	3
Sloupek šéfredaktora	4
Školní rozhlas	5
Návštěva dopravního hřiště	5
Snění o Kosti	6
Halloween	7
Abeceda peněz	9
Projekt LEGO	9
Zdobení vánočního stroměčku	10
Hlášení ze školní družiny	12
A máme tady podzim	12
Jablíčkové odpoledne	13
Odpoledne ve venkovní učebně	14
Drakiáda	15
Navštívili jsme soboteckou knihovnu	16
Exkurze k hasičům	17
Dýňové odpoledne	17
Školní klub v pekle	18
Něco navíc	19
Vánoce, Vánoce přicházejí	19
Co číst... ..	25
Dominik Landsman, Bez frází a bez jútubu	25
Ernö Rubik, KOSTKA, Příběh nejslavnějšího hlavolamu	25
Věděli jste, že ...?	26
Střípky z historie	26
Sobotecké branky, body, vteřiny	30
Florbalové turnaje základních škol	30
Vyzvědači opět v akci	33
Vyrábím, vyrábíš, vyrábíme	36
Vánočka	36
Houbovník	37

Složení redakce Soboteckého školáka - školní rok 2021 - 2022

Šéfredaktor: Ilona Jalovecká
Grafický editor: Mgr. Miloslav Najman

Redaktoři:

Natálie Krumanová	4. B	Barbora Pavlíčková	4. B	Tereza Toboříková	4. B
Julie Vu	4. B	Tomáš Cee	5. A	Bibiana a Oliver Roxer	5. A
Klára Ječná	5. B	Nikol Kaloková	5. B	Kristýna Petříková	5. B
K. Samšiňáková	5. B	Daniela Slavíčková	5. B	Natálie Hanušová	6. A
Miroslav Vaněk	6. A	Elizabeth Hroňková	7. A	Josef Vitina	7. B
Ema Prudičová	7. B	Kristýna Ceeová	9. A	Anežka Floriánová	9. A

Sloupek šéfredaktora

Milí čtenáři,

abych pravdu řekla, ani nevím, zda mám mít radost, že se blíží konec roku, nebo zda mám být z toho smutná. Od září můžeme chodit do školy, můžeme se potkávat na chodbách, ale stále nás všechny pronásledují obavy o naše zdraví a o to, co vlastně bude dál. Určitá nejistota dopadá na každého z nás. Jsem však přesvědčená o jedné věci - Vánoce by měly být nejkrásnějšími svátky v roce, které si užíváme v kruhu svých nejbližších, vstřebáváme do sebe zvláštní a někdy až tajemnou atmosféru těchto svátků. Naše domovy jsou krásně vyzdobené, za okny svítí světélka a ozdobené vánoční stromky na nás působí přímo magicky. Ke kouzelné atmosféře přispívají bezpochyby i pohádky, které všichni rádi sledujeme v televizi. Většina z nás má nějaké přání, co by chtěla dostat pod stromeček, někteří jste napsali své přání Ježíškovi. I já bych chtěla své přání Ježíškovi poslat.

Milý Ježíšku,

vím, že Tě každý zahrnuje mnoha přáními, ale já mám přání jen jedno, zato ale veliké. Není to přání jen pro mne, ale pro všechny lidi na celém světě. Prosím Tě, Ježíšku, pomoz nám lidem, zařid', abychom byli všichni zdraví, aby nás už nepronásledoval zlý a agresivní virus, ať můžeme normálně žít, pracovat, učit se, ať můžeme být šťastní.

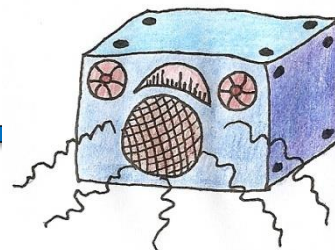
Ježíšku, moc Tě prosím a zároveň děkuji, že mne snad vyslyšíš.

Přeji krásné vánoční svátky a do nového roku hodně štěstí, zdraví, vzájemného pochopení, přátelství, radosti a úsměvů.

Ilona Jalovecká

Školní rozhlas

Návštěva dopravního hřiště

Třída 4.B vyrazila na dopravní výchovu do Jičína. Chcete vědět, jak to dopadlo? Čtěte, co napsaly redaktorky....

Naše třída 4.B absolvovala dne 20. října kurz na dopravním hřišti v Jičíně. V první části programu jsme vyplňovali list s různými příhodami, hodnotili jsme situaci, zda je dobrá, nebo špatná. S paní učitelkou jsme probírali dopravní značky.

Druhá část proběhla přímo na dopravním hřišti. Vyzkoušeli jsme si roli cyklisty a chodce. Spolužačce se stal malý úraz. My ostatní z toho ale máme ponaučení, že musíme být opatrní a musíme si dávat pozor. Už se všichni těšíme na jaro, protože budeme vyplňovat testy pro cyklisty a budeme moct získat i řidičský průkaz cyklisty.

Natálka Krumanová, 4.B

Velmi stručně nám zážitky popsala Julie Vu ze 4.B.

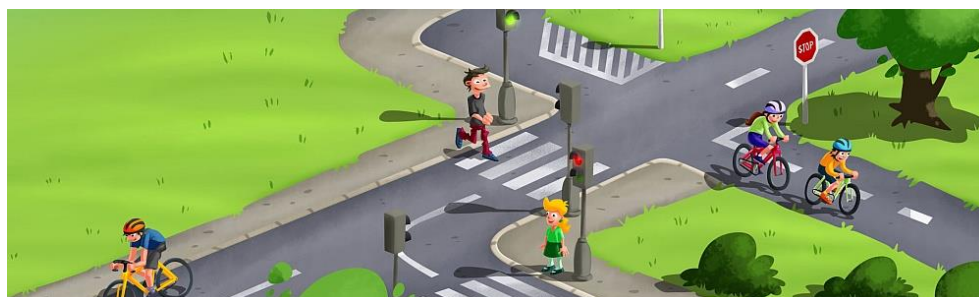
V Jičíně, kam jsme vyrazili na dopravní hřiště, jsme jezdili na kole. Spolužačka Barča spadla a zlomila si ruku. Já jsem neposlouchala a řídila jsem kolo jednou rukou.

A protože jsem dávala svým spolužákům „placáky“, dostala jsem pořádně vynadáno. Když jsme vyplňovali papír s otázkami, měla jsem dost chyb.

My jen věříme, že se Julie příště polepší.....

Ve středu dne 20. 10. 2021 jsme byli se třídou 4.B na dopravní výuce v Jičíně. Šli jsme do třídy a tam nám rozdali papíry. Vyzkoušeli nás ze znalostí dopravních značek. Pak už jsme šli jezdit na kolech po malé křižovatce za budovou. Naše skupiny HVĚZDY a SLUNCE, do kterých jsme byli rozděleni, se střídaly. Chvilí jezdily Hvězdy na kolech a skupina Slunce dělala chodce a pak jsme se vystřídali. Chudák Bára si ke konci zlomila ruku. Moc se mi tam líbilo a těším se, až na jaře dostanu řidičský průkaz na kolo.

Tereзка Toboříková, 4. B

Snění o Kosti

Každé sběratelství je koníček neboli hobby. Sběratel se zaměřuje na určitou oblast, která úzce specifikuje jeho zájem. Svě „sběratelské úlovky“ řádně třídí, katalogizuje, případně vystavuje, aby se tak o svou radost podělil s ostatními.

Nejinak je tomu u Pavla Pospíšila, který sbírá historické pohlednice hradu Kost a část své sbírky vystavoval v átriu Základní školy v Sobotce. U příležitosti jejího ukončení se v pondělí 25. října uskutečnila krátká beseda, které byli přítomni žáci 8. tříd. A věřte, že povídání bylo víc než zajímavé. Jak sám pan Pospíšil uvedl, nejhorší je se sběratelstvím začít. Pokud ale máte už první tři kousky, už nemůžete přestat.

Pavel Pospíšil má ve své sbírce kolem 500 kusů. Pohlednice shání např. na aukcích, burzách, každý den důkladně prohlíží www.aukro.cz, což je největší on-line bazar, kde lidé nabízejí to, co zrovna nepotřebují. Svoji první pohlednici, která odstartovala jeho sběratelskou vášeň, objevil při úklidu půdy. Pohlednice byla krasopisně napsána. Pisatel, manželčin dědeček, ji poslal své sestře jako voják z první světové války v květnu 1918 a děkoval za zaslání „komisárku“.

Pozn.: Komisárek bylo hovorové označení pro druh chleba určený pro vojsko. Měl hranatý tvar, byl málo solený a vyrobený z tmavé žitné mouky.

Pan Pavel Pospíšil už se nenechal ničím zastavit. Pohlednice třídí např. od nejstarších po novější, zajímavé je také porovnání, z kterého místa hrad Kost nebo jiné místo fotograf pořizoval. Bez znalosti dějepisu by ovšem sbírku nebylo možné správně třídít a archivovat. Velmi zajímavé jsou často i příběhy, které mají s danou fotografií spojitost.

Za nejcennější sběratel označil snímek vrat kostecké hradní kaple. Mezi nejzajímavější patří fotografie Semtinské lípy, která byla vichřicí stržena v roce 2000 a u které se její výsadba datuje rokem 1724. Je krásné si prohlédnout i původní pilu v údolí Plakánek, kde ještě v roce 1945 její majitel zpravovával dřevo.

Historie a současnost. Při prohlížení pohlednic putujeme historií, dozvídáme se různé příběhy a osudy tehdejších lidí. Jakoby se zpomalil, nebo dokonce zastavil čas. A z takových myšlenek nás probudil úkol, který nám pan Pospíšil, rodák z Podkosti a místní patriot, na závěr dal. Na jedné z pohlednic je chyba ! Všichni se pustili do hledání, až se nakonec úspěšným pátračem stal Jirka Kozák ze třídy 8. B. Objevil, že na černobílé pohlednici je zachycen Bílý rybník, na jehož hladině se zrcadlí hrad Kost. Vtipně ji pan Pospíšil nainstaloval obráceně.

Pane Pospíšile, moc děkujeme za krásné pohlednice a za malý výlet do historie hradu Kosti a nejbližšího okolí.

Ilona Jalovecká

Halloween

Poslední říjnový pátek ve škole nechyběla strašidla, čarodějnice, kostlivci a ani vydlabané dýně. Také na oknech se na nás zubila a smála strašidla....

No, podívejte se sami.

Abeceda peněz

Jednoho podzimního dopoledne k nám do třídy 4.B. přišla paní z České spořitelny, aby nám vysvětlila, jak se hospodaří s penězi. Vysvětlila nám, co je rozpočet, půjčka a spoření. Zároveň nám říkala, že vydělávat peníze není vůbec snadné. Rozdala nám pracovní listy, které jsme měli vyplnit. Správné odpovědi jsme si kontrolovali podle videa. Nejzajímavější byla historka o přepadení její pobočky. Vyprávěla nám, že lupič málem vystřelil. Už se těším na další setkání.

Natálka Krumanová, 4. B

Projekt LEGO

Pán, který nás měl na starosti s tímto projektem, se jmenuje Oldřich Kysela. Po jeho příchodu na nás čekala společná dvouhodinová.

Měli jsme se hned v úvodu rozdělit do dvojic a následovalo vyprávění o italském malíři, umělci a vědci Leonardovi da Vinci. Byl to čelní představitel renesanční malby, autor

nejslavnějšího obrazu všech dob, portrétu zvaného Mona Lisa. Tento malíř se narodil 15. dubna 1452 a zemřel 2. května 1519.

Pak už začala naše aktivita. Do dvojic jsme dostali jednu krabičku s návodem. Krabička byla rozdělena na několik políček a podle návodu jsme měli postavit tank. Těžké to nebylo, protože skoro každá kostička byla zakreslaná v návodu. Z kostiček, které zbyly, jsme měli svůj tank nějak vylepšit. Ve vlastním výrobku byl i motůrek, takže tank mohl jezdit.

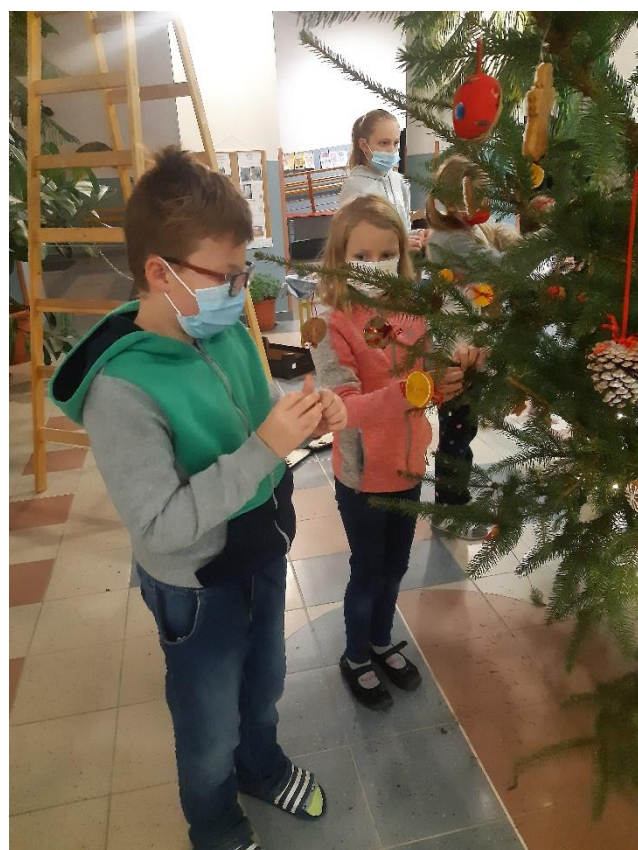
Na závěr musela každá dvojice svůj tank rozebrat, a to nás mrzelo.

Bylo to moc pěkné a už se nemůžu dočkat další dvouhodinové, která nás opět čeká po Novém roce. Pan Olda nám slíbil, že v novém roce přiveze těžší návody. Moc se těšíme !!!

Klára Ječná, 5. B

Zdobení vánočního stroměčku

Stroměček ozdoben dětmi z ranní školní družiny a ze školního klubu.

Hlášení ze školní družiny

A máme tady podzim

Sluníčko už tak nehřeje, ale ještě nás šimrá svými paprsky na tvářích, ptáci se houfují a připravují na dlouhou cestu za teplem, příroda se zahaluje do krásných podzimních barev...Podzim nám ale přináší i hodně nových věcí- dozrává třeba ovoce, sklízí se zelenina, děti pouštějí barevné draky...

V družině jsme si udělali JABLÍČKOVÝ TÝDEN.

Ve všech našich činnostech jsme používali jablka - pekli jsme štrůdl. Mňam, to byla dobrá svačinka!!! Vyráběli jsme na krk jablíčka s červíkem, „zavařovali jablkový kompot“, soutěžili jsme, ochutnávali, v městském parku jsme skládali obrázky z jablíček, navštívili jsme i Městskou knihovnu FŠ - i v pohádkách se setkáme s jablíčky - třeba kouzelnými. Celým týdnem nás provázela básnička o jablíčku. Tento týden byl trochu jiný, ale líbivý.

Věra Valentová

Jablíčkové odpoledne

Jablíčko se koulelo, vůbec ho to nebolelo.
Podívejte, jak se koulí, nemá vůbec žádnou bouli.
Kutálí se, kutálí, to jsme se mu nasmáli.
K podzimu patří jablíčka.

Děti ze školní družiny si vyrobily krásnou ozdobu. To byla PRÁCE!
Naučily se i básničku.

Alena Mocáková

Odpoledne ve venkovní učebně

„Děti, dnes mám pro vás překvapení.“

„Jo? A jaké? Hustý!“

„Dnes vám začaruji, budou z vás botanici!“

„Co to je? Kdo to je?“

„To je vědec, pán, nebo paní, který zná všechny stromy, keře, kytičky. A ještě jedno překvapení! Navštívíte naši novou venkovní učebnu.“

„Jo, hurá!!!“

Ruce dětí létaly do vzduchu, to bylo radosti...

„A proč botanici? Znáte všechny stromy a keře v našem školním arboretu? Ne? Tak to napravíme.“

A tak nám začalo badatelské odpoledne! Prošli jsme s dětmi arboretum, zkoušeli jsme uhodnout název stromu, keře, poznat je podle listů a vždy jsme si list sebrali. Když jsme neznali název stromu, přečetli jsme si jej na tabulce umístěné pod stromem. Prošli jsme celou naši školní zahradu a už jsme se blížili k venkovní učebně.

„Jé, tady je to hezké!“

A už děti seděly ve skupinkách u dlouhých stolů. Připravily si voskovky, nasbírané listy a papíry. Seznámily se s jednou z výtvarných technik, frotáží. Práce šla dětem pěkně od ruky. To bylo nových barevných listů!

To se nám tu pěkně pracovalo! Ale čas rychle plynul a už jsme se museli vracet do naší školy. Čekala na nás svačinka. Tak zase někdy příště...

Svá umělecká díla jsme si vystavili v atriu školy.

A co nám přineslo dnešní odpoledne?

Poznali jsme stromy a keře v našem školním arboretu, seznámili jsme se s novou výtvarnou technikou. Byla to prima změna v odpoledních činnostech.

Věra Valentová

Drakiáda

Vyletěl si pyšný drak, vyletěl až do oblak.

Alena Mocáková

Navštívili jsme soboteckou knihovnu

Navštívili jsme království knížek - soboteckou městskou knihovnu. V dětském oddělení, které je určeno pro malé děti, je plno krásných, ale i zajímavých a naučných knížek. Přivítala nás milá paní knihovnice M. Šrůtová.

A protože jsme již my druháci ostřílení čtenáři, vyprávěli jsme si o knížkách a jejich hlavních hrdinech. To jsme jich znali! Po naší besedě jsme dostali úkol.

„Představ si, že jsi spisovatel, nebo spisovatelka a vymysli si svého nového hrdinu, pojmenuj ho, vymysli krátký příběh a nakresli titulní stránku knížky se svým hrdinou.“ Byl to docela VELKÝ úkol, ale zvládli jsme to!!!

A už se těšíme na další návštěvu. Tentokrát v adventním čase. Děkujeme za pěkné odpoledne.

Věra Valentová

Exkurze k hasičům

Školní družina byla 1. listopadu 2021 na exkurzi u soboteckých hasičů. Za tuto návštěvu velmi děkujeme panu Horčíkovi.

Co dělají hasiči? Spouštějí se po tyči.

Helmu rychle na hlavu a už sedí v hasičském autě.

Dýňové odpoledne

Krásný zbarvený podzim. Vycházky, dýňodlabání, malování, tvoření..... To si užívají děti ve školní družině.

Alena Mocáková

Školní klub v pekle

Něco navíc ...

Vánoce, Vánoce přicházejí ...

Vánoce, Vánoce
přicházejí,
zpívejme, přátelé,
po roce Vánoce, Vánoce
přicházejí šťastné a veselé.

Vánoce začínají Štědrým dnem a jsou to svátky křesťanské. Doba posvátných nocí by měla každého z nás dovést k dobré vůli darovat svým nejbližším lásku a pochopení.

Právě pochopení, pomoc a přátelství bychom měli umět dávat všem živým bytostem nejen o Vánocích, ale stále. Často někdo čeká na dobré slovo, na radu, na přátelský úsměv. Vánoce jsou ten správný čas, kdy bychom si tento fakt měli uvědomit a podle toho se v novém roce zachovat.

Štědrý den je svátek Adama a Evy a s tímto dnem je spojena již od 14. století večerní nadílka. Tradiční nadílka má souvislost s narozením malého Ježíše - právě jemu pastýři přinášeli dary přírody, aby uctili tento významný okamžik.

My ale u nadílky zůstat nebudeme, ale zastavíme se u **štědrovečerní večeře**. V dobách minulých se velká pozornost věnovala prostírání stolu. Většinou se symbolicky na jeden roh

položil pecen chleba, aby měla rodina během roku co jíst. Na druhý roh stolu se dávala ošatka s trochou všeho, co dalo pole, a to proto, aby v následujícím roce byla dobrá úroda. Na třetí roh se pokládaly peníze, které měly přivolat blahobyt. Na roh čtvrtý se většinou postavila místa na kousky jídla pro dobytek a slepice. Samotný stůl byl opásaný řetězem nebo provazem, což mělo zaručit ochranu stáda ovcí před vlky, ochranu statku před zloději a také soudržnost celé rodiny po další rok. Při večeři se nesmělo vstávat, aby všichni zůstali pospolu i v dalším roce. Večeře měla několik chodů. V historické literatuře se píše o devíti chodech.

Slavnostní večeře začínala v okamžiku, kdy vyšla první hvězda. Magickou sílu lidé připisovali ubrusu, který dávali na stůl. Byla jím vlastně plachta, kterou na jaře používali při rozsívce obilí. Pod jednotlivé talíře se vkládaly mince, nebo později i rybí šupiny pro štěstí. Počet stolovníků nesměl být lichý, prostíralo se i pro nepřítomného. Před večeří se všichni pomodlili a nesmělo se zapomenout ani na duše zemřelých. V každé oblasti platily jiné tradice, podávala se jiná tradiční jídla. Pokrmem, který měl zajistit všem členům rodiny štěstí v příštím roce, byl houbovník. Připravoval se ze žemlí, sušených hub, vajec a mléka, někde se vylepšoval přidáním uzeného masa nebo doplňoval kysaným červeným zelím.

K typickým vánočním pokrmům patřilo rovněž pečivo - vánočka. Aby vydržela i pro koledníky do Nového roku, přidávalo se do těsta hodně tuku - sádla či másla.

Vánočka, štědrovka, štědrovice, štědrovnice, houska, pletenice, húska, calta, houska..... to jsou názvy tradičního vánočního pečiva z kynutého těsta, kterým se lidé o

Vánocích obdarovávali. První zpráva o vánočce pochází se středověku z dob Václava IV.

Vánočky původně pekli většinou pekaři ve městech, doma se začaly dělat častěji teprve v 18. století. Vánočka byla rovněž součástí odměny obecních zaměstnanců, a to jak ve městech, tak na venkově.

Vánočky se obvykle pletly z devíti dílů - základ tvořil pletenec ze čtyř válečků těsta, na nichž je pletenec ze tří a nakonec ze dvou. Velikosti vánoček byly různé - od velikosti obyčejné housky až po půlmetrové, někdy i větší. Do těch lepších vánoček, které se pekly pro

rodinu, se přidávaly hrozinky a mandle. Jedním ze zvyků bylo i zapékání mince do vánočky. Kdo minci našel, ten měl mít štěstí a hodně peněz v příštím roce.

Aby se vánočka povedla, dodržovaly hospodyně při její přípravě různé zvyky, které jasně určovaly pověry. Tak například při zadělávání těsta musely mlčet a při kynutí vyskakovat, aby vánočka dobře nakynula. Když si ruce od těsta zašly otřít o kmen stromu, postaraly se tak o hojnou úrodu v příštím roce. První vánočku musel vždy dostat hospodář, aby byl zajištěn úspěch v hospodářství pro příští rok.

V Praze bývalo zvykem, že dopoledne na Štědrý den nosívali velkou vánočku pekaři na Pražský hrad. Šli s ní přes město pěšky a vyhrávali jim k tomu muzikanti. Vánočkou obdarovávali hradní panstvo.

Že už máte chuť na vánočku? Tak honem pospíchejte ochutnat

(recept na výrobu máte o pár stránek dál)

Ilona Jalovecká

Co pro mne znamenají Vánoce?

Vánoce mám rád hlavně kvůli pohodě, rodině a vlastním svátkům. O Vánocích je taková dobrá atmosféra, vůně perníčků a cukroví je nejlepší. Vánoce přináší mnoho zajímavých a krásných okamžiků - rozsvěcení stromečku, dávání dárků, návštěvy kostela.... Stejně je to i u nás. My máme o Vánocích spousta volného času, a tak se díky tomu můžeme zcela věnovat svým koníčkům.

Tradice

Vánoce jsou plné tradic. Patří mezi ně např.:

lití oliva, jedení kapra, strkání šupiny pod talíř, ale také třeba zvyk, že se stromeček zdobí vždy jeden den před Štědrým dnem. Blížící se Vánoce si připomínáme adventním kalendářem a adventním věncem, na kterém se každou adventní neděli zapaluje svíčka. Celému předvánočnímu času říkáme "čas adventní, čas adventu".

Co je nejdůležitější?

Na Vánocích nejsou důležité dárky, ale čas strávený s rodinou. Někteří lidé nemají skoro žádnou možnost se vidět s celou rodinou dohromady, někteří nemají čas, protože jsou většinu dnů v práci. Rodiče některých dětí jsou rozvedení, a tak se rovněž celá rodina již nikdy na Vánoce nesejde. Věřte mi, že pro někoho by byl nejlepší dárek být s celou svou rodinou. Z toho plyne, že nezáleží na tom, co jste dostali a v jaké finanční hodnotě, ale místo toho buďte rádi, že jste všichni spolu jako rodina.

Míra Vaněk, 6.A

A jsou tu opět po roce Vánoce!

V každém supermarketu i v televizi je vánoční nálada. Sice si někdy říkám, že to už docela přehánějí, ale Vánoce já miluji. Jedna věc, kterou na Vánocích nemám rád, je shánění dárků pro rodiče a sestru. Ale i tak pro mne budou vánoční svátky těmi nejkrásnějšími svátky v roce.

Josef Vitina, 7. B

CO SE MI LÍBÍ A NELÍBÍ NA VÁNOCÍCH ?

O vánočních svátcích jsem moc ráda s rodinou. Těším se vždycky na štědrovečerní večeři a také na dárky ...

Vánoce jsou pro mne úplně super, je pohoda, a nic moc se neřeší. Na Vánocích mi někdy vadí (ne vždy), že já a mamka jedeme na Kladno za babičkou. Bydlí tam také moje prababička, která velmi často a dlouho povídá o nemocech. Ale obraťme list, nikdo z nás neví, jaký bude v jejím věku.

Myslím si, že snad skoro všichni mají alespoň trochu rádi Vánoce a těší se na ně.

Já mám, nevím jestli výhodu nebo nevýhodu, tři dny před Vánocemi svátek, takže dostanu většinu dárků již před Štědrým dnem.

Nátálka Hanušová, 6.A

PŘÍBĚH O OTCI JAKUBOVI A ZELENÉM HADU (vánoční příběh)

Hluboko v lese, daleko od města žil osamoceně poustevník, kterému lidé říkali Otec Jakub. Kdysi tam odešel z údolí, které bylo příliš hlučné. Žil spolu se zvířaty, jejichž řeči se léty naučil rozumět. Občas pro něho poslali, když někdo onemocněl a on přinášel léčivé bylinky; v létě k němu chodily děti z vesnice naslouchat jeho vyprávění. Jednou, když se blížila vánoční doba, nad krajinou zavládl veliký nečas. Venku zuřila bouře, řádily hromy a blesky. Otec

Jakub věděl dobře, že nebe tak odpovídá na konání lidí. Vánoční doba má začít, ale lidé jsou příliš zaměstnaní nákupy dárků a přípravou vánočního hodokvasu a nemyslí již na svatou dobu, na vánoční svátek. Bouře neustále sílila. Otec Jakub si myslel, že chaloupku brzy vítr odfoukne. Svá zvířátka vzal dovnitř, poklekl a začal se modlit. Tu se mu zdálo, jako by slyšel jemný hlásek, který mu říkal: „Otče Jakube, děti potřebují adventní zahrádku!“ Otec Jakub byl bezradný. Adventní zahrádka? Jak o tom přemýšlel, uviděl najednou, jak se v jeho chaloupce plazí malý zelený had. Na hlavě měl lesknoucí se korunku a na zádech samé světélkující body. Had udivenému Otci Jakubovi vysvětlil: „S těmi světýlky je to tak - pokaždé, když nějaký člověk vykoná dobrý skutek, zaleskne se jeden drahokam na mých zádech.“ Otce Jakuba napadlo, co mu říkal jemný hlas a řekl: „Děti potřebují adventní zahrádku, ale nevím, jak má vypadat.“ „Podívej se na mě,“ řekl had a začal se svinovat do kola. Uprostřed zvedl hlavu a tam zářila jeho korunka. Tu viděl stařec, jak má vypadat zahrádka - jako spirála. Otočil se, aby poděkoval hadovi, ale ten zmizel. Najednou poustevník zpozoroval, že bouře ustala, a když vyšel ven, byl celý les pokrytý sněhovou peřinou. Druhého dne se vydal do údolí. Chodil od domu k domu a prosil o svíčky a jablíčka.

Také si vyprosil jednu velkou svíci a pak povídá: „O první adventní neděli mě mohou vaše děti k večeru navštívit.“ Poustevník nasbíral mech a chvojí a vyzdobil svoji chaloupku a doprostřed dal mech tak, jako by tam ležel stočený zelený had. Místo drahokamů tam položil zlaté hvězdy. Když pak děti přišly k Jakubovi, mohlo si každé vzít jedno z jablíček se svíčkou. Tu pak zapálilo a postavilo na místo některé ze zlatých hvězd. Děti pak ještě dlouho seděly v poustevníkově chaloupce a zpívaly koledy. Každý rok pak takto slavily s Otcem Jakubem advent.

Kristýna Ceeová, 9. A

Nový rok u nás i ve světě

Na Silvestra 31. prosince o půlnoci se loučíme se starým rokem a odbitím půlnoci vítáme rok nový. Současné datum silvestrovské noci platí ale až od 16. století, kdy se ve většině křesťanských zemí ustálil gregoriánský kalendář, který určuje začátek roku na 1. ledna. Konec kalendářního roku byl dříve v jiných zemích různý. Bylo to třeba 1. března, 25. března, 25. prosince nebo v době Velikonoc.

Když se řekne Silvestr či Nový rok, Čech si představí velkou párty, ohňostroj, půlnoční přípitek, tanec, společenské hry a zábavu. Tuto podobu oslav známe až od 19. století. Dříve chodili Češi za příchod nového roku děkovat do kostela a o půlnoci jedli horký ovar, kroupy a křen s jablky, což přinášelo štěstí do nadcházejícího roku.

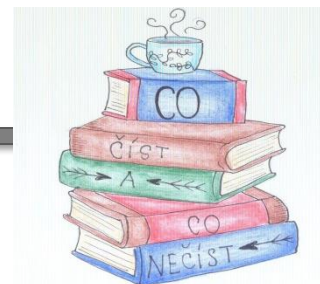
Do domu chodily tzv. ometačky, byly to chudé ženy oblečené v černém, které ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého třikrát zaklepaly na dveře a třikrát ometly kamna, aby v novém roce dobře hřála. Hospodyně nesměly práť a věšet prádlo, přineslo by to smrt do rodiny, a také se nesměla jíst drůbež, protože by uletělo štěstí.

V dnešní době oslavují různé národy různě. Australané až do 6. ledna troubí na trumpety a rohy, Japonci zvoněním na chrámové zvony odhánějí zlé vášně. Židé slaví v období září až října stvoření světa, nesmějí pracovat, každé ráno troubí na beraní roh šofar, podávají jablka, chleba s medem a beraní hlavy, symbol vůdcovství. Na keltský Nový rok - Samhain - Keltové věštili budoucnost pomocí lískových oříšků, přivolávali jídlem a otevřenými dveřmi zemřelé, zpívali písničky a tancovali. Hinduisté slaví v dubnu zapalováním olejových lamp, zdobením domů květinami, vstávají brzy, oblékají si nové oblečení, dávají si dárky a jedí cukroví. V islámu se muslimové modlí v mešitách, vzdávají hold Mohamedovi. Na Filipínách skáčou do výšky, to jim má zaručit dobrou úrodu a do kapes a na parapety dávají mince, aby jim přinesly blahobyť. V Jihoafrické republice pořádají karneval a 2. ledna prochází městem obrovský průvod.

Nový rok v lidech vyvolává pocit na změnu nebo vylepšení svého života, a proto si lidé dávají novoroční předsevzetí, která ale většinou neplní. Zkuste letos do svého předsevzetí zasvětit co nejvíce vašich blízkých lidí a oni vás budou podporovat a pohlídají vás.

Přeji vám příjemné silvestrovské oslavy, ať už slavíte jakkoli, a šťastný nový rok!!!

Anežka Floriánová, 9. A

Dominik Landsman, Bez frází a bez jútubu

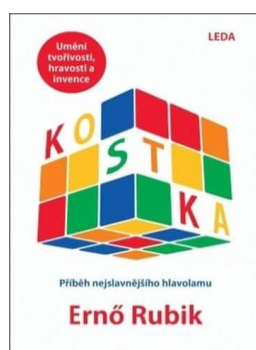
Dan a Čeněk jsou kluci jako každý jiný. Škola je otravuje, a pokud je zrovna rodiče nepeskují a nevyhánějí ven, nebo dokonce posílají na tábor, kde není wifina, veškerý volný čas tráví sledováním herních videí, pařením Minecraftu a sněním o kariéře obletovaných youtuberů. Danovi se však vždy něco přihodí a situace, do nichž se dostávají, jim připomínají sportovce, o nichž Čeňkovi rád vypráví jeho táta. Oba kluci zjišťují, že jsou i jiní hrdinové, než jejich komiksové postavičky. Dan s Čeňkem v knize procházejí příběhy například Vladimíra Šmicera (fotbalový záložník), Petra Korbela (tenista), Terezy Kmochové (lyžařka), Lukáše Radila (hokejový útočník), Tomáš Egerta (fotbalista), Petra Nováka (rychloubruslař), Josefa Dresslera (cyklista) a mnoha dalších.

Čtenáři si tak uvědomí, že existují i lidé, kteří se proslavili tak, že na sobě v reálném životě makali a šli si za svými sny, a přitom vůbec neměli YouTube kanál. A že je fajn se občas jít proběhnout a kopnout do balonu...

Knížku určitě doporučuji a přeji příjemnou četbu všem!

Tomáš Cee, 5. A

Ernö Rubik, KOSTKA, Příběh nejslavnějšího hlavolamu

Tuhle knihu jsem přečetl zrovna nedávno. Pokud ještě někdo neví, tahle kniha je povídání o Rubikově kostce. Ernő Rubik tam hezky povídá o tom, jak sestrojil Rubikovu kostku a jak se proslavila. Také vypráví o svém životě a o tom, že Rubikova kostka žije a není to jen něco plastového a neživého. Odhady tvrdí, že Rubikovu kostku měla v ruce sedmina lidstva, tedy víc než miliarda lidí. Kostka má 43 252 003 274 489 856 000 pozic (to je 43 trilionů 252 biliard 3 biliony 274 miliard 489 milionů). Jenom jedna z těch všech pozic je správná.

Profesionální skládači Rubikovy kostky se nazývají speedcubeři. Nakonec vám tuto knihu určitě doporučuji. Já osobně jsem měl kostku doma už dávno předtím. Můj rekord složení kostky je 3 minuty a 20 vteřin, ale naučil jsem se to podle videa.

Oliver Roxer, 5. A

Věděli jste, že ...?

Střípky z historie

Prosinec

Prosinec začíná stejným dnem v týdnu jako měsíc září.

21. prosince nebo 22. prosince je zimní slunovrat. Slunce stojí nad obratníkem Kozoroha. Tento den je na severní polokouli nejkratším dnem v roce. Noc je nejdelší.

3. prosince 1310 - Nově zvolený král Jan Lucemburský obsadil Prahu a vyhnal z Pražského hradu svého soka Jindřicha Korutanského.

4. prosince 1970 - Spadl Král smrků v Boubínském pralese. Strom (smrk ztepilý) byl přibližně 440letý, obvod kmene měl 508 cm, průměr kmene 162 cm. Jeho výška byla 57,6 m.

Protože byl turisty silně poškozený kořenový systém, strom uschnul a byl vyvrácen vichřicí. Při pádu se vrchol natřikrát přerazil. Tak Král smrků přispěl k uzavření jádra pralesa před veřejností.

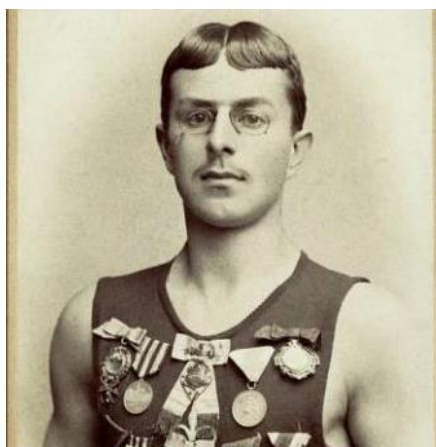
7. prosince 1980 - Českoslovenští tenisté získali Davisův pohár, když porazili Itálii 4:1.
Vítězný tým tvořili: Ivan Lendl, Tomáš Šmíd, Pavel Složil a Jan Kodeš.
9. prosince 1437 - Po spěšném odchodu z Čech zemřel ve Znojmě během cesty do Uher král Zikmund. Jeho smrtí vymřel lucemburský rod, který v českém království panoval 127 let.
10. prosince 1918 - Jeden z prvních zákonů mladého Československa zakázal užívání šlechtických titulů.
14. prosince 1935 - Pro nemoc abdikoval prezident Tomáš Garrigue Masaryk.
15. prosince 1993 - V České republice byla dána do oběhu bankovka dosud nejvyšší nominální hodnoty - 5000 Kč.
16. prosince 1851 - Karel Havlíček Borovský deportován do Brixenu.
12. prosince 1100 - Břetislav II., český kníže, byl smrtelně raněn v lesích u Zbečna, kde o dva dny později zemřel.
22. prosince 1997 - Tým profesora Pafka provedl v pražské Fakultní nemocnici v Motole první transplantaci plic v České republice
29. prosince 1938 - V Praze se konal pohřeb Karla Čapka.
31. prosince 2004 - V České republice skončila povinná vojenská služba.

Leden

Leden má 31 dní. Český název měsíce pochází od slova led - měsíc ledu. Ve východní Evropě byl tento měsíc původně označován jako měsíc vlka.

- 1. ledna 1833 - Josef Kajetán Tyl založil časopis Květy.
- 1. ledna 1996 - Vznikl 76. okres - Jeseník.
- 1. ledna 2000 - V České republice vzniklo 14 nových krajů.
- 4. ledna 1896 - V pražském Rudolfinu se konal první koncert České filharmonie.
- 5. ledna 1887 - Poprvé použity lyže v Česku. Josef Rössler - Ořovský sjel na lyžích Václavské náměstí v Praze.

- 12. ledna 1782 - Dekretem císaře Josefa II. byly v rakouské říši zrušeny všechny kláštery, které nevyvíjely obecně prospěšnou činnost. V českých zemích se toto opatření týkalo více než třetiny všech klášterů.
- 18. ledna 1925 - Lidové noviny začaly pravidelně otiskovat křížovky.
- 19. ledna 1969 - Jan Palach zemřel na následky těžkých popálenin, které utrpěl při protestní demonstraci dne 16. ledna. Demonstrace odsuzovala okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy.
- 19. ledna 2007 - Nad Českem se přehnala bouře Kyrill.
- 21. ledna 2019 - V Česku bylo možné pozorovat poslední úplné zatmění Měsíce v tomto desetiletí.

25. ledna 1683 - Karlův most byl osazen největší barokní sochou, kterou byla socha sv. Jana Nepomuckého podle návrhu Jana Brokofa.

30. ledna 1940 - 1. československý armádní sbor (v počtu 979 mužů a žen) odjel do prostoru Sokolova a Charkova, kde se zúčastnil bojů pod velením plukovníka Ludvíka Svobody.

Ilona Jalovecká

Sobotecké branky, body, vteřiny

Florbalové turnaje základních škol

Po dvou letech si žáci 6. - 9. ročníku mohli opět zahrát florbalový turnaj a změřit síly se stejně starými chlapci ze základních škol v našem okrsku.

V pondělí 8. listopadu 2021 se nejprve uskutečnil ve sportovní hale v Jičíně turnaj starších žáků (8. - 9. ročník). Počet týmů na turnaji byl nezvykle nízký, neboť některé školy musely plánovanou účast odříci vinou nepříznivé situace v souvislosti s onemocněním COVID-19. Hrál se tedy v jedné čtyřčlenné skupině systémem každý s každým o dvě postupová místa do okresního kola.

Přehled výsledků

Název týmu	1.	2.	3.	4.	Skóre	Body	Umístění
	3. ZŠ Jičín	1. ZŠ Jičín	ZŠ Sobotka	LG Jičín			
3. ZŠ Jičín		8:1	9:0	4:1	21:2	9	1.
1. ZŠ Jičín	1:8		3:2	1:3	5:13	3	3.
ZŠ Sobotka	0:9	2:3		0:3	2:15	0	4.
LG Jičín	1:4	3:1	3:0		7:4	6	2.

O dva dny později ve středu 10. listopadu 2021 se hráli svůj turnaj i mladší žáci (6. - 7. ročník) a účast na turnaji byla ještě nižší, zúčastnily se ho pouze tři týmy. Každý s každým se tak utkal ve skupině hned dvakrát.

Přehled výsledků

Název týmu		1.	2.	3.	Skóre	Body	Umístění
		1. ZŠ Jičín	3. ZŠ Jičín	ZŠ Sobotka			
1.	1. ZŠ Jičín		2:2, 3:1	5:0, 7:1	17:4	10	1.
2.	3. ZŠ Jičín	2:2, 1:3		4:0, 6:2	13:7	7	2.
3.	ZŠ Sobotka	0:5, 1:7	0:4, 2:6		3:22	0	3.

Po předloňském největším úspěchu, kdy naši starší žáci obsadili 2. místo v kraji, jsme si naopak letos připsali nejhorší výsledky našich týmů v historii. Výjimečná generace florbalistů naši školu opustila na střední školy a tu nastupující výrazně ovlivnila probíhající pandemie onemocnění COVID-19. Od loňského února až do října letošního roku totiž naši žáci nemohli navštěvovat vinou protiepidemických opatření zájmový kroužek florbalu, což se výrazně podepsalo na jejich nerozehrání. Obrovskou výhodu a náskok před námi teď mají jičínské školy, které mají ve svých řadách mnoho žáků, kteří hrají florbal závodně. Tito žáci mohli trénovat již od jara. Naši kluci oproti nim zaostávali v rychlosti, v taktické vyspělosti, obratnosti a i v herních dovednostech. Odstranit tuto propast nebude vůbec lehké a myslím si, že to bude trvat několik sezon, než se budeme moci opět jičínským školám rovnat.

Naším žákům však chci poděkovat za to, že i přes nepříznivý vývoj vždy bojovali s maximálním nasazením až do konce a porážky přijímali sportovně bez projevů nesportovního chování. A to také každý nedovede. Pro kluky to byla velmi cenná zkušenost. Viděli, v jakých činnostech mají nedostatky a v čem se musí pro příště zlepšit. Podnětů do tréninků máme myslím dostatek.

Naši školu reprezentovali:

ZŠ Sobotka - mladší žáci: Eduard Černý, Lukáš Dušek, David Hofrichtr (všichni 6. A), Šimon Jonáš, Marek Pavlíček, Petr Škaloud (všichni 6. B), Tomáš Bázler, Alex Daxner, Dominik Jirků, Václav Kunst, Vojtěch Maruška (všichni 7. A).

ZŠ Sobotka - starší žáci: Jaroslav Elebrant, Tomáš Jakl, Jiří Koprnický (všichni 8. A), Lukáš Kudrna, Tomáš Rejzek, Hynek Táborský (všichni 8. B), Adam Dostál (9. A), Petr Kotátko, Michal Nedvěd, Matěj Slavík (všichni 9. B).

Radek Štaff

Vyzvědači opět v akci

Do role vyzvědačky se tentokrát dostala Elizabeth Hroňková ze třídy 7.A., která vyzpovídala pana učitele Daniela Krejčíka.

1) Jak se Vám u nás na škole líbí?

V Praze jsem měl možnost žáky doprovázet na čtyřech základních školách. Každá měla svou specifickou atmosféru, zázemí a tradice. V ZŠ Sobotce se ale potkalo víc „plusů“ než na předchozích školách. Líbí se mi otevřené propojení staré a nové budovy. Mám rád čisté, prosvětlené a vzdušné prostory. Dále mě baví areál naší školy. Jako rekreační sportovec oceňuji pestrou nabídku sportovního vyžití jak uvnitř, tak kolem naší školy. Školu nedělá jen vybavení, ale hlavně žáci a učitelé. Od těch se mi dostává milé přijetí. Ve škole jsem rád.

2) Jaké předměty zde učíte?

Učím přírodovědu ve 4. ročnících, v 5. třídách tělocvik a v 7. třídách přírodopis.

3) Proč jste si vybral zrovna Sobotku?

To by bylo na delší vyprávění... Minulý rok v létě mě vedení církve jednoty bratrské oslovilo, zda-li bych zvážil přestěhování do Sobotky a pomohl zde jedné rodině znovu oživit sbor Jednoty bratrské. Takže Sobotka si spíš vybrala mě. Dlouho jsem neotálel a kývl na to. Nicméně zranění při sportu mou první návštěvu oddálilo, a já se do Sobotky vůbec poprvé podíval až po půl roce od svého rozhodnutí. Nic se ale na tom nezměnilo :-). Dál jsem měl i touhu pracovat ve školství. S paní ředitelkou jsme se pak překvapivě rychle dohodli na nabídce, která z čista jasna přišla.

4) Jaké jsou vaše koníčky?

Bezesporu miluji chození po horách s batohem a spaní venku. Přiznám se, že poslední roky si užívám i spaní na sněhu. Rád si čtu, vařím a příležitostně sportuji. Věnoval jsem se roky chovu pagekonů z Nové Kaledonie, ale po stěhování jsem chov značně zredukoval.

5) Jaké jsou oblíbené sporty?

Mám rád volejbal, basketbal, nohejbal a ping - pong. Ze zimních sportů mě baví bruslení a běžkování. Oblíbil jsem si i hru frisbee. Přiznám se, že nerad prohrávám. Mnohdy to bylo pro mé spoluhráče asi náročné... no, učím se dávat příležitost druhým.

6) Cestujete rád?

Ano, rád cestuji. Ještě jsem tedy nikdy neletěl letadlem, ale Evropu mám z velké části procestovanou. Cestování vlakem mám nejraději. Nejkrásnější vzpomínky mám na severní Francii - Normandii, rumunské pohoří Apuseni, také mě oslovil národní park Durmitor v Černé Hoře nebo se mi vybaví focení vzácných papuchálků bělobradých na ostrovech u Skotska pro ČTK....

7) Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Je jich víc! Mám rád hovězí steak s fazolkami a slaninou a americkými bramborami (+ víno).

8) Máte nějaké domácí mazlíčka?

Mám užovku a pár pagekonů řasnatých. Od léta - po mém nastěhování - jsem si pořídil kotě. Je z velké části bílé a docela hodné. Jmenuje se Hermína.

9) Proč jste se rozhodl, že chcete být učitel?

Ke konci gymnázia jsem měl v hlavě různé plány a představy (fotograf, policista...). Představa, že bych hned pracoval, a ještě k tomu ve školství...to nepřipadalo v úvahu! :-)
Pocházím z učitelské rodiny. Maminka pracuje ve školství téměř celý život. Pradědečkové byli řídicí učitelé na základních školách, tety a strýcové učili také. Hledal jsem po gymnáziu, co dál, a jako věřící jsem tuto otázku řešil i s Tím nahoře. Pánbůh mi záhy odpověděl a já věděl, že vzdělávání a výchova mladé generace bude mou dlouholetou vizí. No uteklo už třináct let, a když se ohlédnu na ty roky ve školství, tak jsem vděčný.

10) Jaké byly Vaše oblíbené předměty ve škole?

Mně se hned vybaví spíš předmět, který nebyl můj oblíbený. Byla to matematika. Z oblíbených to byl tělocvik, přírodopis, zeměpis a dějepis.

11) Máte nějakou oblíbenou zemi, do které byste se chtěl podívat?

Je jich víc. Napadá mě Kanada, Chile a Nový Zéland. Každá z různých důvodů. Ta první kvůli medvědům a lososům :-)

12) Kdo je Váš oblíbený žák?

To nemůžu napsat. Trošku na to půjdu od lesa. Hledám o to víc cestu k těm, kteří mi nejsou hned příjemní nebo jim to nejde, a člověk by se hned mohl zlobit. Líbí se mi pak společná cesta k úspěchu (společné poznávání se mezi žákem a učitelem). Každý učitel má své oblíbence, to tak je, ale jmenovat je nebudu. Uvedu na samý závěr jeden příklad. Potěšil mě

žák z 5.B (René), který měl velké obavy při tělocviku ze skoku přes kozu. Málokdo by na začátku řekl, že to zvládne. Bojoval a dělal pokroky. Postupně jsme se posouvali dál a dál.... Jak to zvládl, na to se můžete zeptat jeho osobně.

Bude mě těšit, když se každý žák, kterého učím, bude posouvat dopředu.

Pane učiteli, chtěla bych Vám moc poděkovat za krásný rozhovor. Přeji Vám, abyste byl u nás ve škole spokojený a takových radostí měl víc a víc.

Elizabeth Hroňková, 7.A

Vyrábím, vyrábíš, vyrábíme

Vánočka

Pro snadnější výrobu byl vybrán jednoduchý recept, při kterém nebudete muset plést vánočku z devíti válečků, ale stačí vám vánočková forma. Pokud budeme plést, tak pouze z 5 válečků.

Suroviny

750 g polohrubé mouky	400 ml mléka	100 g rozinek
200 g másla	120 g cukru	citronová kůra
3 žloutky	40 g droždí	vejce na potřetí
5 g prášku do pečiva	100 g mandlí	sůl

Postup přípravy

Do větší mísy si dáme mouku, uděláme v ní důlek, nasypeme trochu cukru, rozdrobíme droždí, zalijeme vlažným mlékem a necháme vzejít kvásek.

Přidáme zbytek surovin a vypracujeme těsto, zaprášíme moukou, zakryjeme utěrkou a na teple necháme kynout alespoň 1 hodinu. Během kynutí aspoň 2x promísíme. Těsto si dáme na vál, ještě zpracujeme rukama a rozdělíme na půl.

Vánočka 1

Z jedné poloviny těsta vytvoříme bochánek, rukama vyválíme a dáme do sádlem vymazané vánočkové formy. Necháme dostatečně dlouho kynout na teplém místě, přikryté utěrkou. Pečeme ve vyhřáté troubě na 160 °C cca 40 minut.

Vánočka 2

Druhou polovinu si rozdělíme na 5 dílků, necháme chvilku odpočinout, rozválíme a zapleteme. Na teplém místě necháme pod utěrkou kynout. Vánočku před vložením do trouby potřeme vejcem a posypeme mandlemi.

Houbovník

Suroviny:

40 dkg žemlí, 5 dkg sušených hub, 5 dkg sádla, 5 dkg škvarků, 5 stroužků česneku, 2 vejce, $\frac{1}{2}$ l mléka, lžice soli, lžička majoránky, lžička mletého pepře, lžička drceného kmínu, tuk na vymazání pekáče

Postup přípravy

Žemle namočíme do mléka a necháme změkknout. Pokrájené namočené houby podusíme na sádle a necháme vychladnout. Do mísy k namočeným houskám přidáme vejce, škvarky, mléko a podušené houby a okořeníme česnekem, solí, pepřem a majoránkou. Vše dobře promícháme, nalijeme na vymaštěný pekáč a pečeme ve vyhřáté troubě.

Dobrou chuť!!!!

Ilona Jalovecká